

Opgave 1

1/ De tos adfærd kan næppe kategoriseres som andet end groft uagtsomt, hvilket medfører, at selskabet har regres, jf. EAL § 19, stk. 2, nr. 1. Dog bør en besvarelse komme ind på om der skal lempes, jf. EAL § 24.

Når man frem til, at der alene er handlet simpel uagtsom, er der - jf. EAL § 19, stk. 1 – har selskabet ikke regreskrav.

De to hæfter solidarisk og en virkelig god besvarelse vil berøre indbyrdes fordeling, jf. EAL § 25.

2/ Her er graden af uagtsomhed underordnet, idet der ikke er forsikringsdækning.

Igen kan lempelse efter EAL § 24 overvejes, men beløbets størrelse taget i betragtning, vil lempelse næppe være realistisk.

3/ Her skal en besvarelse ubetinget ind på færdselslovens § 108, stk. 1, altså erstatning til AA m.h.t. 7.000 kr. fra bilens lovpligtige ansvarsforsikringsselskab.

4/ Den culpa der er udvist fra cyklistens side – de virkningsløse bremsere – har reelt ikke haft indflydelse på situationen, hvorfor der ikke er grundlag for at BB kan få erstatning af cyklisten, idet der ikke er culpa fra cyklistens side.

5/ Her bør fastslås, at der er udvist culpøs adfærd fra BB's side, hvorfor BB bør dække de 1.200 kr.

Forsikringsovervejelser vil være OK at foretage, altså igen en vurdering der inddrager EAL § 19, stk. 1 og stk. 2, nr. 1.

6/ Her vil det igen være relevant at foretage overvejelser om culpa fra AA's side og det er klart situationen.

En bilejer har ingen pligt til at være kaskoforsikret. Løsningen må munde ud i, at der skal svares erstatning til bilejeren af AA. Lempelsesovervejelser efter EAL § 24 vil være OK.

Opgave 2

1/ Her skal et svar afspejle forståelsen af aftalelovens § 3, stk. 1. Hvorvidt man når frem til om den legale acceptfrist er sprunget eller ej er ikke så afgørende, men mere de argumenter der anføres.

2/ Her skal et svar ubetinget afspejle kendskab til aftalelovens § 3, stk. 2.

3/ Det må forventes at et svar når frem til, at der ikke kan være tale om forbruger køb. Derfor vil en ansvarsfraskrivelse være et rent aftaleretligt spørgsmål som godt kan finde sted.

4/ Et svar bør konkludere, at prismærkningen er et tilbud, hvorfor Nielsen principielt er forpligtet til at sælge til 800 kr. Det må dog ubetinget forventes at et svar har reflekteret over aftalelovens § 32, stk. 1.

5/ Et svar bør indeholde en henvisning til GBL § 9, altså at der rent faktisk findes fordringer for 80.000 kr., men at Nielsen, jf. GBL § 10, ikke er ansvarlig for om skyldnerne kan og vil betale.

6/ Her bør et svar tage afsæt i GBL § 31, stk. 1, idet denunciation er en forudsætning for at naboen opnår beskyttelse i relation til Nielsens mulige kreditorer.

Videre bør at svar anføre, at skyldnerne af rent praktiske årsager skal informeres om, at der nu ikke længere kan betales med frigørende virkning til Nielsen, jf. GBL § 29.

Et godt advokatsvar bør videre henlede opmærksomheden på GBL § 27 og § 28, således at naboen kan overveje om en samlet pris på 70.000 kr. er for høj.